

sammenbrud, som ogsaa den ærede Taler, der nys havde Ordet paa Venstres Vegne, (Madsen-Mygdal) pegede paa. Og det er klart, at en saadan Tingenes Tilstand fører til ganske unormale Forhold i Erhvervs-livet. Jeg vil gerne minde om et Eksempel, som jeg mener at kunne huske, og som var stærkt fremme for et Par Aar, eller hvor længe det nu er, siden, da den danske Rigsdag beskæftigede sig med et lignende Problem, Spørgsmaalet om, hvad det koster at fremstille et Par Fodtøj, som den Gang kostede i Arbejdsløn i Danmark, hvis jeg ikke husker fejl, 5 Kr., medens det i Tyskland under den daværende Valutasituation der-nede kostede 50 Ø. og efterhaanden betyde-ligt mindre endnu. Under saadanne Til-stande at tale om Kræfternes frie Spil, saaledes som den ærede sidste Taler (Madsen-Mygdal) ynder det og har gjort det her i Dag, har jo ingen Steder hjemme. Man staar overfor en Sygelighedstilstand, en ekstra-ordinær Tilstand, som kræver ekstraordi-nære Foranstaltninger, og man har da ogsaa set, hvad Bilagene til Lovforslaget viser, at en hel Række af Lande har truffet saa-danne Foranstaltninger, har indrettet sig efter Systemet: Enhver maa hytte sig — medens Danmark ene af alle har staaet raadvild og famlende og ladet staa til. Den tidligere Regering har jo paa alle Hen-velser dette vedrørende i hele den Periode, hvorigennem Regeringen eksisterede, svaret, naar det gik nogenlunde, med Frihandels-taler og, naar det gik værst, svaret med Toldskatteforslag; og jeg tror uden at sige for meget om den tidligere Regering, at den sidder inde med Rekorden paa dette Omraade. Jeg tror ikke, nogen tidligere dansk Regering i en enkelt Rigsdagsperiode har præsteret hverken saa mange Frihan-delstaler eller saa mange Toldskatteforslag, som det skete under den forrige Regering i Aarene fra 1920 til 1924.

Hvad kan man saa vente, at man med Udsigt til et gunstigt Resultat kan fore-tage sig for at stabilisere og efterhaanden bedre den danske Kronens Stilling? Jeg vil gerne her med den højtærede Formands Tilladelse ligesom den ærede Ordfører for Venstre citere et Par Udtalelser. Jeg skal ikke forsøge at gaa til Bunds i alt det meget Materiale, som her fore-ligger fra de mange Aars Forhandlinger,

men holde mig til det, som er mest i frisk Minde, Beretningen eller Betænkningen fra den af Nationalbanken nedsatte Valu-takonference, i hvilken det bl. a. hedder, at man er kommet til det Resultat, „at Grunden til Kursnedgangen under den nødvendiggjorte Suspension af Sedlernes Indløsning med Guld maa søges i den gen-nem Krigstiden og dens Eftervirkninger fremkaldte Inflation i Forbindelse med vor negative Handelsbalance“ — hvor det videre hedder: „Af Hensyn til vort Sam-funds fremtidige Økonomi anser Konfe-rencen en fortsat Nedgang i Kronens Værdi for overordentlig skadelig, og det er derfor nødvendigt, at der foretages ekstraordi-nære Foranstaltninger for at hindre en fortsat Nedgang, og formaalstjenligt, at Bestræbelserne rettes mod at tilvejebringe en Opgang“ — hvor det hedder: „Endvidere maa det være Statsmagtens Opgave at medvirke til en Forbedring af Handels-balancen“ — hvor det dernæst hedder: „En Forbedring af Handelsbalancen og der-igennem af Betalingsbalancen vil ved den herved fremkaldte Nedgang i de fremmede Valutakurser gennem Indkøbsprisen paa importerede Varer medføre lavere Priser i Forbruget og dermed Betingelser for da-lende Arbejdsindtægter og Lønningsudgifter; hvad der igen giver bedre Betingelser for dansk Produktion“ — hvor det hedder: „Det maa derfor være Statsmagtens Op-gave ved foreløbige Foranstaltninger at formindske Importen af saadanne Varer, der ikke er nødvendige for Landets Øko-nomi, samt ved andre tidsbegrænsede For-anstaltninger søge at faa det indenlandske Forbrug i saa høj Grad som muligt dækket ved indenlandsk Produktion“ — hvor det endelig hedder: „Ligesom Stat og Kom-muner maa paalægge sig Resignation af økonomisk Art for ikke at drive Prisni-veaet op, maa det være en nødvendig Opgave at hindre, at private Erhvervsor-ganisationer eller andre Sæmmenslutninger kunstigt holder Prisniveauet oppe“.

Dette er Citater fra Valutakonferen-cens Betænkning, underskrevet med 40 gode danske Navne, som repræsenterer Landbrug, baade det store og det lille Land-brug, Industri, Haandværk, Handel, Ban-kerne, Arbejderbefolkningen og de poli-tiske Partier. Jeg husker meget vel, at der